

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy zastosowanie art. 6 ust. 2 szóstej dyrektywy w odniesieniu do usług i przedmiotów niestanowiących dóbr inwestycyjnych prowadzi do tego, że podatek od wartości dodanej może zostać pobrany tylko raz w okresie rozliczeniowym, w którym można dokonać odliczenia z tytułu tych usług i przedmiotów, czy też winien on również zostać pobrany w późniejszych okresach? Jeżeli tak: W jaki sposób należy określić podstawę opodatkowania dla przedmiotów i usług, w przypadku których podatnik nie dokonuje odliczenia?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 22 listopada 2007 r. — Afton Chemical Limited przeciwko The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-517/07)

(2008/C 22/61)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo).

Strony w spotępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Afton Chemical Limited.

Strona pozwana: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs.

Pytania prejudycjalne

1. Czy dodatki do paliwa, takie jak będące przedmiotem niniejszej sprawy, które nie są przeznaczone do wykorzystywania, oferowania na sprzedaż, ani wykorzystywane jako paliwo silnikowe, ale które dodawane są do paliwa silnikowego dla celów innych niż napędzanie pojazdu, w którym wykorzystywane jest paliwo, mieszczą się w zakresie opodatkowania na podstawie art. 2 ust. 3 dyrektywy 92/81/WE (¹)?

2. W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy dodatki takie mieszczą się w zakresie zwolnienia od podatku na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy 92/81/WE?

3. Czy dodatki do paliwa, takie jak będące przedmiotem niniejszej sprawy, które nie są przeznaczone do wykorzystywania, oferowania na sprzedaż, ani wykorzystywane jako paliwo silnikowe, ale które dodawane są do paliwa silnikowego dla celów innych niż napędzanie pojazdu, w którym wykorzystywane jest paliwo, mieszczą się w zakresie opodatkowania na podstawie art. 2 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2003/96/WE (²)?

4. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie, czy dodatki takie są wyłączone z zakresu dyrektywy 2003/96/WE na mocy art. 4 lit. b) tiret pierwsze tejże dyrektywy?

5. Czy podatek nałożony przez Zjednoczone Królestwo na powyższe dodatki do paliwa jest niedozwolony na mocy prawa wspólnotowego, w szczególności art. 3 dyrektywy 92/12/EWG (³)?

(¹) Dz.U. L 316, str. 12.

(²) Dz.U. L 283, str. 51.

(³) Dz.U. L 76, str. 1.?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 września 2007 r. w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich wniesione w dniu 22 listopada 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Gross, B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: MTU Friedrichshafen GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 września 2007 r. w sprawie T-196/02 MTU Friedrichshafen GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich,